

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نذیر دلسوز

۲۲ مارچ ۲۰۱۵

فرخنده جانباخته و گور « شاه دوشمشیره ولی » !

برخی از رسانه ها ؛ همچنان کسانی گفته اند که « فرخنده در زیارت « شاه دوشمشیره ولی » از تعویذ گری تعویذ گرفته و در بدل آن تعویذگر چند بار از وی پول گرفته ، سرانجام فرخنده کدام نتیجه ای از تعویذ و طومار و شویست وی نگرفته ، این تقلب موجب اعتراض گردیده ، با تعویذگر مشاجره نموده است . . . »

اگر به این حادثه با دقت بیشتر بنگریم : همین شخص ، یعنی تعویذگر که بی هیچ تردیدی به کدام شبکه اطلاعاتی خارجی و یا داخلی (شاید هم «شورای نظار» یا «حزب اسلامی گلبدین» و یا عرب سعودی) ارتباط داشته به ضد دختر مظلوم دست به چنین توطئه ردیلانه ای زده ، سر و صدا و داد و فریاد نموده که گویا « ای وای این زن قرآن را آتش زده بیایید این زن کافر شده را بسوزانید و... .. » . مسلماً این قضیه ابعاد دیگری هم داشته که تا کنون روشن نشده است .

باید اشاره نموده که اکثریت نگهبانان زیارت ها ، یا از زمره وابستگان « ریاست ضبط احوالات » خاندان نادر غدار بودند و یا با آن ریاست منفور همکاری می کردند . این جای ها در اصل محراق های رفت و آمد مردم اند و آمدن چنین اشخاص مخفی (جاسوسان) ؛ طبیعی جلوه می کند و جلب توجه نمی نماید . افرادی می آیند و می روند و به متولی زیارت پول می دهند . خبرکش ها راپور هایشان را به متوالی می سپارند در واقع متولیان افراد ارتباطی جواسیس با « ضبط احوالات » (بعد ها « کام » و « اکسا » و خاد و امنیت دولت دست نشانده) می باشد ؛ همانطوری که اکثریت تعویذگران و طومار دهندگان در طول تاریخ و تا هم اکنون بدین کارننگین مشغول بوده و اند . حال به اجازه خوانندگان متنی را که در سال گذشته (۱۸ فیروزی سال ۲۰۱۴) در رابطه با زیارت «شاه دو شمشیره ولی » ، که آغاز این رخداد در همین محراق که اطلاعاتی ها هم از آن استفاده می نمایند ؛ اتفاق افتاده ؛ بار دیگر با ویراستاری و اضافاتی چند بازخوانی نمائیم :

« در کتاب " سیطره ۱۴۰۰ ساله اعراب بر افغانستان " به نقل از مرحوم کهزاد مبتنی بر کتاب بالاحصار کابل و پیشآمدهای تاریخی، روایت می شود که: در سال ۸۰ هجری عبدالرحمن بن اشعث سردار لشکر طووسان، چهل مرد [البته چهل هزار درست است] جنگی را تحت قیادت لیث بن قیس مأمور حمله بر کابل شاه کرد و این فرمانده عرب از فرط قهر و غضب دوشمشیر در دو دست گرفته و پیشاپیش سپاه خود جنگ کنان به کابل داخل شد، اما با ضربت سرنیزه دلیرمردی از کابل فرش زمین شد [و دیگر دستان نابکارش از کار افتاد. در حالی که از حدود دهمزنگ یا مدخل

کوه شیردروازه تا مسجد شاه دوشمشیره در فاصله یک کیلومتر او صد هاتن از مدافعان فداکار (کابل) را گردن زده بود. / جسد او را در کنار رودخانه کابل به خاک سپردند. بعدها مقبره او به مزار "شاه دوشمشیره" معروف گشت. » .

از قلب کابل دریا می گذرد ، در دو طرف دریا دو جاده وجود دارد . طرف راست جاده گور یک تن از سرداران خون آشام و غارتگر عرب موقعیت دارد . مردم نزدیک گور این سردار سفاک عرب که " به شاه دو شمشیره ولی " معروف شده می روند و به درخت دور تر از قبر بویناکش تکه پاره ای را می بندند ، تا این سردار جنایتکار و قهار عرب از خدا بخواهد که مراد آن شخص را بدهد . این قلم ۶۰ یا ۶۵ سال پیش از نزدیک دیده بود که گور وی شبیه مخروطه ای بود و تنها گنبدی داشت رنگ باخته و ... . گنبد این مقبره قرار کتیبه نصب شده « در عصر امیر امان الله خان تجدید بنا شده ».

[زمانی که دولت سعودی متوجه تحکیم پایه های لرزان دین اسلام در برخی کشور ها می شود ، مبالغ هنگفتی را صرف این راه می نماید . در جنب دهلی در درون یک جنگل که به نام «مها رانی» معروف بود ، مقبره کدام کسی وجود داشت که سقف نداشت . برق و آب برای وضوء هم وجود نداشت . در سال ۱۹۹۱ پول های کمی عرب سعودی به داخل دهلی هم رسید . این گور صاحب متولی شد . متولی به پولی که سازمان اطلاعات عرب سعودی می فرستاد ، صاحب گنبد و آب نل و برق شد . بعدها نام هم برایش انتخاب کردند (خواهر زاده « نظام الدین اولیاء ») در شب های جمعه مانند خانقاه حلقه ذکر بسته می شد . عوامل خاد نجیب که در دهلی زیر پوشش پناهنده ضد شوروی قبول شده بودند هم در نزدیک این مقبره (گویا خواهر راده « نظام الدین اولیاء ») حلقه بسته «ذکر» می کردند . شماری از «روشنفکران» من جمله یک تسلیم شده سازمان آزادیبخش افغانستان (ساما) در زندان پلچرخ هم در این حلقه حضور به هم می رساند .]

این پول به افغانستان هم سرازیر می شد . آهسته آهسته گور « شاه دوشمشیره » و سقف گنبد گونه بر بالای گورش مزین گردید . رنگ و رونقی به خود گرفت . در حدود ۶۵ سال قبل کسی را نگهبان (متولی) گورش ساختند . مردم روزانه به صد ها افغانی (پول) به آن گور وان (متولی) می دادند و هم اکنون هم می دهند . این خون آشام کسی بود که با دو شمشیر می جنگید . قصه پردازان صد ها سال پیش ، شایع ساخته بودند که : « این شخصیت برجسته اسلام ولی بوده و به خدا نزدیک است ، زمانی که سرش از طرف یک تن از کابلیان دلیر در هنگام جنگ از تنش جدا شد ؛ به قدرت خدا بدون سر می جنگید و می جنگید و می ... ، تا این که پسر بچه ای کابلی فریاد زد " اونه ببینید که او دشمن ما بدون سر جنگ می کند " ، آنگاه "شاه دو شمشیره ولی" بر زمین غلتید و به شهادت رسید ».

بلی خوانندگان گرامی ، این جنایتکار تجاوز گر که با لشکرش هزاران باشنده کابل را (ظاهراً) به خاطر مسلمان شدن (در واقع به خاطر تاراج مردم و برده و کنیز گرفتن از آنان و....) کشته بود و سربازانش هست و بود مردم ما را به تاراج بردند و زنان و دختران و کودکان آنان را به بردگی و کنیزی کشیدند ، تا همین لحظه هم مردم مسلمان و ساده اندیش ما می روند و بالای گورش قرآن می خوانند و مراد خود را از آن متجاوز غارتگر و جنایتکار طلب می کنند... . به مردم ما گفته بودند که « شما که مسلمان شدید به جنت می روید در آن جا تمام نعمات به شمول زنان زیبا و پسران و دختران خوش سیما و خورد سن در اختیار شما است و ... ».

این مسجد را به نام همین سرباند لشریان غارتگر و زنیاره عرب تسمیه کرده اند (« مسجد شاه دو شمشیره ولی » !!) گور آن جنایتکار در عقب این مسجد آنطرف سرک موقعیت دارد .

هرگاه بردگان فکری این جنایتکار (سیاف ها ، گلبدین ها ، مزاری ها محقق ها، ربانی ها مسعود ها و....) جنایات و خیانت هایشان به طور پیگیر و متداوم افشاء نشوند ، زمانی خواهد رسید که گور هر کدام شان " شاه دوشمشیره ولی " خواهد شد .

دلسوز

۲۱ مارچ ۲۰۱۵